

மீதும்

* இலக்கிய இருதிங்கள் இதழ் *

3

விலை: 2-50

பெப்
மார்ச் 82

அன்று ஆங்கிலேயன்.... இன்று....??

தொண்டு செய்ய மடிமை — உனக்குச்
சுதந்திர நினை வோடா!

பண்டு கண்ட துண்டோ — அதற்குப்
பாத்திர மாவாயோ?

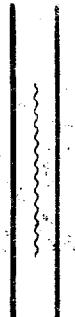
நாடு காப்பதற்கே — உனக்கு
ஞானங் சிறிது முன்டோ?

வீடு காக்கப் போடா — அடிமை
வேலூ செய்ய போடா?

இலக்கிய மழைபொழிய வாழ்த்துகின்றேம்!

- ★ கட்டிடப் பொருட்கள் ★ C. I. C. பெயின்ற் வகைகள்
- ★ S-Lon பைப் வகைகள், இணப்புக்கள்
- ★ விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்
- ★ இரும்பு — தகர — கல்வணீஸ்ட் சீற்வகைகள்
- ★ கல்வணீஸ்ட் பைப் வகைகள்
- ★ அரிசி ஆலை இயந்திரங்கள் — உதிரிப்பாகங்கள் அனைத்தையும்

யாழ்ப்பாணத்தில் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்!

கல்வி சள்ளு

147, ஸ்ராங்மீ ஷீதி,
போன் 77 !!

யாழ்ப்பாணம்

மேகம்

உய்கினைச் சுரட்டி ஓர் உயர்வுகம் கூடியது
எழுதுகோல் இங்கோர் நெங்புகோல் ஆகடுகு!

★ கலை இலக்கிய விமர்சன இதழ் ★

மைய 1

பெப்-மார்ச் 82

துளி 3

வர ருஷ்களேன்...!

ஆசிரியர்:
ஊபதி கணேசன்

ஆசிரியர் குழு:
பரியா
தமிழ்பிரியன்

முகவரி:
8/2, சிவங்கோவில் தெற்கு வீதி.
திருநெல்வேலி,
ஈழப்பாணாடு.

(இந்த வெளியாகும் ஏந்தவொரு படைச்சின் கருத்துக்களாகும் அதன் படைப்பாளர்களே காரணர்கள், சில கருத்துக்கள் எமக்கு உண்பாடறவை ஆவிலும் அதன் அவசியம் கருதியே பரகரிக்கப்படுகின்றது.)

'பாரதி நூற்றுண்டு'
பாரெங்கும் இதே பேச்சு!

'தனியொருவனுக்கு உணவில்லை யெனில்...
பா-ரதி பாடினான் —
சிலையெடுத்தோம் நாம் சிந்தித்தோமில்லை.
இன்று —
பாரதி சிலைக்குக் கீழ் ...

எச்சில் நாய்கள் பார்த்திருக்க
ஏழைக் குடிமகள்
ஏழுக்கு மானிகையில் இரந்து
பெற்ற உணவைத் தன்
ஊனக் கருங்களால் உணர்வின்றி
உண்ணுகின்றார்கள்.

பார்த்திர்களா நீங்கள்?
என்னெப்பு வேராம் நாம்!

'நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே...'
பாரதி வார்த்தைதானே இதுவும்.
என்ன செய்யப் போகின்றிர்கள்?
விழா எடுத்தும் விவாதம் செய்தும்
'பாவப் பணம்' செலவழிப்பீர்!
பாவம் பாரதி...!

சாதிக் கொடுமொகள் வேண்டாம் - அன்றா
தன்னிறி செழித்திடும் வையை
ஆதரவுற்றிங்க வாழ்வோம் தொழில் —
ஆயிரம் மாண்புறுச் செலவோம்.

பாரதிதான் சொன்னான்,
பார் அது தீதான்.
ஒன்றுபட்டுமூக்க வாழுங்களேன் நீங்கள்....!

சுப்பிரமணிய பாரதி

பால்

பாரதி நூற்றுண்டை ஒட்டி இந்தப் பக்கத் தில் இக் கவிதை பிரசரிக்கப்பட்டு கிண்றது.
11-4-1906ல் பாரதி யால் எழுதப்பட்ட இக் கவிதையுடன் எமது இன்றைய நிலையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

பாரதியாரின் கவிதை களை அடியொற்றிய கவிதைகளும், சிறுக்கைகளும் உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. (ஆ-ர)

...தம்பி, நான் ஏது செய்வேண்டா! தமிழைவிட மற்றெரு பாலை சுகமாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு வருத்தமுண்டாகின்றது. தமிழைவிட மற்றெரு ஜாதியான் அறிவிலும் வலிமையிலும் உயர்ந்திருப்பது, எனக்குச் ஸம்மதமில்லை. தமிழச்சியைக் காட்டிலும் மற்றெரு ஜாதிகாரி அழகாயிருப்பதைக் கண்டால் என்மனம் புண்படுகிறது தம்பி ..

பாரதியர் 19-7-1915ல் ஸ்ரீ நென்னையப்ப பிள்ளைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இருந்த ஒரு பகுதி
ரூப: பாரதி தமிழ்

பதுவி!

கந். தர்மலிங்கம்

அனுஷ்யா அன்றுதான் முதன்முதலாக வேலைக்குப் போகிறார். அவள் வேலைக்குப் போகும்வரை சுந்தரத்தார் தோட்டத்துக்குப் போகாமல் நிற்கிறார். தன்னுடைய பிள்ளை ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தர் என்பதை அறிந்துகொள்ள முன்னரே சுன்னுடிவிட்ட மணிவியை ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்க்கிறார். ‘இப்பு அவ உயிரோட இருந்தால் பிள்ளை போகிற அழகைப் பாத்து எவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டிருப்பா!’

‘ஐயா, நான் போயிட்டு வாறன். இடியப்பம் இருக்கு, எடுத்துச் சாப்பி டுங்கோ. பின்னேரம் வந்து சமைக்கி ரேன்.’ அனுஷ்யா சொல்லிக்கொண்டே படுக்கட்டு வழியே இறங்கி நடந்தாள். அவள் போவதை இமைகொட்டாமல் பார்த்த வண்ணமிருந்தார் சுந்தரம்.

அவள் சென்றதும், பட்டியைப் பூட்டிக்கொண்டு தோட்டத்துக்குப் புறப்பட்டார் சுந்தரம். அவருடைய மனத்திரை விலே கடந்தகாலச் சம்பவங்கள் நிழற்படமாக ஓடின.

அவருடைய அயலிலே குமாரசாமி ஒருத்தரதான் கொஞ்சம் படித்தவர். கச் சேரியிலை ‘கிளார்க்’ வேலை பார்த்தவர். முழுக்க முழுக்க எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் வாழும் குழலிலே குமாரசாமியாருக்கு ஏகப்பட்ட கிராக்கி. சிறிய கடிதங்கள் எழுதுவது முதற் கொண்டு சூல விஷயங்களுக்கும் அவரிடந்தான் சனங்கள் ஒடுவார்கள். அதற்கு உபகாரமாக தோட்டத்துச் சாமான்களாகவோ அல்லது பணமாகவோ கொண்டுவந்து கொடுப்பார்கள்,

சிறிய விஷயங்களைக் கூட பல நாட்கள் இழுத்தடிப்பார். பொருஞ்சுக்கு மேல் பொருள் வந்து குவிந்தால் ஒரு மாதிரியாகச் செய்து கொடுப்பார். சனங்களின் அறியாமையைப் பயன்படுத்தி அவர்களிடம் எதைச் சரண்ட முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் சரண்டினார். அவர்கேட்ட சாமான் இல்லாவிட்டாலும் எங்கிருந்தாவது கொண்டுவந்து கொடுக்கவேண்டும்.

புதிய மாணவரை மட்டந் தட்டுவதில் அவருக்கு ஒரு அளாதிப் பிரியம். ‘இப்பு என்னத்தைப் படிக்கி இருங்கள். தகப்பன்மாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதத் தெரியுமோ தெரியாது. எங்கட கடிதம் என்றால் அரசாங்கத்தின்றை மூலைழுதிக் கெல்லாம் பறக்கும்’. படிக்காத வளையமாற்றி வறுக வேணுமென்ற பேராசையினால் வருபவர்களிடம் தன்னைப்பற்றி விளாசித் தள்ளுவார். அவர்கள் விடும் பெருமூச்சுக்களை கேட்பதற்கு அவருக்கு இதயமில்லை.

அனுஷ்யா உயர்வகுப்புப் படிக்கும் போது அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்குத் தேவையான கடிதங்களை எழுதி யும், படிவங்களை நிரப்பியும் கொடுத்து வந்தாள். ‘சுந்தரத்தாருடைய பெட்டைக்கும் கடிதங்கள் எழுதத் தெரியும்’ என்ற விஷயத்தைப் பரப்புவதில் சிலர் மும்மரமாக வேலை செய்தார்கள். குமாரசாமியாருடைய செவிகளிலும் அந்தச் செய்தி விழுத் தவறவில்லை.

முன்போலச் சனங்கள் அடிக்கடி அவருடைய வீட்டுக்குச் செல்வதில்லை.

இது அவருக்கு மன உளைச்சலைக் கொடுத்தது. தன்னுடைய காட்டு ராஜாபுபத விக்கு ஆபத்து வரப்போகிறது என்ற பொறுமை உணர்வு அவரை வாட்டி வதைத்தது.

தன்னிடம் வருபவர்களிடம் தன்னுடைய மன உளைச்சலை வேறு பாணியில் கொட்டித் தீர்ப்பார். ‘சுந்தரத்தாருடைய பொடிச்சி படிச்சிட்டு என்ன செய்யப் போகிறதாம்? சுந்தரம் ஒரு விசரன், காலாகாலத்தோட் பொடிச்சிக்கு ஒரு கலியாணத்தைச் செய்து வைச்சு கண்ணிரப் பார்ப்பதை விட்டு, படிப்பிக்கிறுனும், பொடிச்சி படிச்சென்ன உத்தியோகம் பார்க்கப் போகுதே!'

குமாரசாமியார் சொல்வதை ஒன்றும் விடாமல் அப்பிடியே கொண்டு வந்து சுந்தரத்தாரிடம் ஒப்பிலிப்பார்கள். அவர் சிரித்துக்கொண்டே ‘தாய்க்காரி ஆசைப்பட்டாள். பெட்டையும் படிக்க விரும்புது, படிப்பிக்கிறேன், கலியாணம் செய்து கொடுப்பதற்கு இப்பென்ன அவசரம்?’

அனுஷ்யாவுக்கு கச்சேரியிலை வேலை கிடைத்த செய்தியைக் கேட்டு குமாரசாமியாருடைய குடும்பத்தைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் சுந்தோஷப்பட்டார்கள். ‘சுந்தரத்தாருடைய பெட்டை அருமையான பெட்டை. அவளைக் கொண்டு எல்லாத்தையும் செய்விக்கலாம். இவன் பாவி, எங்களை ஏமாற்றி தான் கூத்து வாழ்ந்ததுதான் மிக்கம். படிக்காதவனை ஏமாற்றி பிழைத்த பாவம் ஏழேழு பிறவி எடுத்தாலும் இவனைவிட்டு நீங்காது.’

அன்று அனுஷ்யா முக்கியமான ஒரு ‘பைலை’ப் பிரித்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். ‘மிஸ்! என்று யாரோ அழைப்பதைக் கேட்டு தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்தாள். அவளோடு வேலை செய்யும் வசந்ததனேடு குமாரசாமியார் நின்றிருந்தார்.

‘மிஸ், இவருடைய பேரனுடைய பிறப்புப் பத்திரம் தேவையாம். ஒருக்கால் உதவி செய்து கொடுங்கோ, முன்னிவர் இங்கே வேலை செய்தவர்’

அனுஷ்யா சிரித்துக் கொண்டே, ‘வசந்தன் இவரை எனக்குத் தெரியும். எங்க ஊர்க்காரர்தான், ஒருவேளை நான் இங்கு வேலை செய்வது இவருக்குத் தெரியாமல் உங்களை வந்து பிடித்திருக்கலாம்’

குமாரசாமியாருடைய தொண்டையை ஏதோ அடைத்தது. ஒருவாறு எச்சிலை விழுங்கிக்கொண்டு, ‘பி ஸ் ளை உன்னைத்தான் தேடி இரண்டு மூன்று தடவை போனான். அடையாளம் தெரியேலை. கடைசியாகத்தான் தமிழியைப் பிடிச்சனான்.’

‘பரவாயில்லை, நீங்கள் வீட்டுக்கு வந்து சொல்லியிருந்தால் நான் கொண்டு வந்து தந்திருக்க மாட்டேனா? நீங்கள் விராங்களை எழுதித் தந்துவிட்டுப் போங்கள். நான் எடுத்துக்கொண்டு வாறன்.

ஓ தென்றலும் புயலும் ஒரே காற்றி ன் வேறுபட்ட குணுதிசயங்களோ. நல்ல குணமும் தீய குணமும் ஒரே மனிதனின் இந் வேறுபட்ட குணுதிசயங்களோ. முன்னுது இயற்கை தனிக்கை முடியாதது. பின்னாது செயற்கை மாறுக்கூடியது.

குமாரசாமியார் விராங்களை ஒரு துண்டில் எழுதிக் கொடுத்தார். அவர் புறப்படும்போது, ‘நான் இருந்து எங்கடை ஆட்களுக்கு உதவி செய்தது போல பின்னையும் இந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கு, அந்தள்விஸ் எங்கடை ஊர்வர்கள் புண்ணியம் செய்தவர்கள்தான்’.

‘பதவியில் இருக்கும்போது மௌனம் சாதிக்கும் மனசாட்சி பதவிபோனபின் விழித்துக் கொள்ளுமோ!’ அனுஷ்யா தன்க்குள் சிரித்துக் கொண்டாள். ★

ஒகு? ஒகு! ஒகு.

தினமும் +
உன் நினைவுகள்
என் இதயத்தை
துலைத்துத் துருவிப்
பார்க்கும்...
அங்கிருந்து வழியும்
ஒவ்வொரு துளி
இரத்தமும் --
சொட்டுச் சொட்டாய்
உன் பெயரை
அழகாய்க் கொல்லும்.

நீ என்னருகே
இல்லையாம்...
நான் உண்ணைத்
தேடுகிறேனும்...
அவர்கள் கிடக்கட்டுச்
Fools....
நீ என்னுள்ளே
நிறந்தரமாய்...நித்தியமாய்
சடர் விடுவது
இவர்கள் என்ன
அறியக் கூடியதா...?

ஓவியலைகளை விட
ஓவியலைகளுக்கு வேகம்
அதிகம்தான்
ஆனால்;
அதைவிட வேகமாய்
என் நினைவுகள்
உணைத் தீஸ்டும் என்
நான்றிவேன்.

எல்லோரும் கொல்வது
போல் நீ --
தொட்டால் கடும்
நெருப்பாகவிருக்கலாம்;

ஆனால் நான்!
நீராய் நீ(நீ)ய்
வரும்போது -- நீ
அடங்கிவிடல் நியாயம்தானே

இஃபொமூதெல்லாம்
என் கற்பளைகளுக்குக்
கால் முளைப்பதில்லை?
காரணம், அவற்றுக்குக்
கால் முளைத்து ஏவை
காற்றிலே காதல்
செய்யும்போது
அவையுடன் சேர்ந்து
நீயும் என் லைவிட்டு
காததூரம்
நக்ந்து விடுகிறுய்
காதல் தேவதையே
எனவே தான்
கற்பளையின்...
சிறஞ்சிகளைக் கூடச்
சருக்கி வைத்து
மௌனச் சிறையிலே...
மனிக் கணக்காக
நாட்கணக்காக புகங்களாக,
உள்பே...!
அலைகள் ஓய்
மறுக்கின்றனவே...
என் நினைவாக
உனக்கு என்

சிதையாத நினைவுகளை
சிறப்புப் பரிசாக
தர நினைக்கிறேன்.
அது கூட --
முடியாத காரியம் தான்
(எங்காவது --
அழகுக்கு அழகு
கொடுக்க முடியுமா?
நினைவுக்கு நினைவு
கொடுக்க முடியுமா?)

சுரதா சண்முகநாதன்

என்றாலும் --
சிதையாத நினைவுகளை
சிரித்துக் கொண்டு
சமக்கும் -- என்
இதயத் தாங்காலை
பரிசாக அளிக்கிறேன்
இதையும் நீ
ஏற்காவிடில் மின்டும்
தினமும் --
உன் நினைவுகள்
என் இதயத்தை
துலைத்துத் துருவிப்
பார்க்கும்...

அங்கிருந்து வழியும்
ஒவ்வொரு துளி
இரத்தமும்
சொட்டுச் சொட்டாய்
உன் பெயரை
அழகாய்க் கொல்லும்
அத்துடன் கூடவே
என் இதயத்தின்
இறுதிச் சத்தமும்

பண்டுகீன் அறிமுகம்!

அந்த அரசாங்க அலுவலகத்திற்குள் ஒரு அவசரத் தேவைக்காக நுழைந்தேன். எனது தேவை, அங்கிருந்த அலுவலகத் தலைவரிடம் ஒரு நற்சாட்சிப் பத்திரம் பெறவேண்டியதாகும்.

அங்கே! எல்லா விழியர் களும் கதைத்துச் சிரித்து, அரசியல் பட்டிமன்றம் நடத்தி பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தனர். சிற்சில காரணங்களுக்காக, அவர்களை நாடி வந்திருந்த பொதுமக்கள் பரிதாபமாக நின்று விழித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

நான் இன்றுதான் முதன்முதலாக இந்த அலுவலகத்திற்குள் நுழைகிறேன். அதிபரை அறிமுகமில்லை என்றாலும் நல்வரர் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். கண்டும் இருக்கிறேன், கதைத்தில்லை

அதிபர் எழுந்தருளியிருக்கும் கொலூப் மன்றபத்திற்குள் தயங்கித் தயங்கி நுழைந்தேன். மின் சிறி கழுப்பு நல்ல தடித்துக் கொழுத்த தன் சீர்த்தை, அந்தச் சிறிய கதிரைக்குள் திணித்திருந்தார். என் பார்வைக்கு அவர் முகம் சாந்தமாகவே தெரிந்தது.

சுவரில் அன்பும் அஹிம்கையும் நேரமையும் பேணியில் மகாண்கள் பதித்து சிரித்தனர். ஒரு இடத்தில் ‘இலஞ்சம் கொடுப்பதும் வாங்குவதும் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்’ என்று ஒரு வெள்ளை அட்டையில் சிவப்பு நிற எழுத்துக்கள் மின்னின.

ஏதோ வேலையில் இருந்த அதிபர், எனது சந்தடி கேட்டோ அல்லது சுவாசம் பட்டோ நிமிர்ந்து, ‘என்ன விஷயம்?’ என்று கண்களால் வினாவினார். ‘எனக்குத் தங்களிடமிருந்து ஒரு நற்

சாட்சிப் பத்திரம் வேண்டும்.’ என்றேன். என்ன விஷயத்துக்காக யார் கேட்டார் கள் என்பதைச் கேட்டுவிட்டு, ‘எனக்கு உண்ணைத் தெரியாதே! நான் எப்படித் தர முடியும்? ம...?’ என்று இழுத்தார். ‘சேர், தயவுசெய்து எனக்கு உதவுங்கள், உங்கள் நற்சாட்சிப் பத்திரம் என் எதிர்கால முன் ஓன்றந்த திற்கு மிகவும் அவசிப்பும்’ என்று சென்றிரோன்.

ஸ்ரீதேவியப்பரியா — பள்ளக்கெட்டுவ

ஞிடயாது என்று மழுத்து விட்டார். நான் பெரும் ஏமாற்றத்துடன் அறையை விட்டு வெளியே வந்தபோது, ‘ஸ...ஸ...’ என்ற ஒவிக் கேட்டு சத்தம் வந்த திசையில் நோக்கினேன். ஒரு அலுவலக எடுப்பிடி (பியுன்). என்னைத் தொடர்ந்தான்! அவன் என்னை அழைக்க வேண்டும்? அவன் என்னை அவசிப் பார்த்ததே இல்லையே! சிந்தனையுடன் நின்ற போது அவன் என்னை அலுவலகத்தின் வாசலுக்கு அழைத்துச் சென்று விஷயங்களை வினவி எனது பிரச்சனையைத் தெரிந்துகொண்டபின் —

‘நீ என்ன விபரம் புரியாம் அவருகிட்ட போயில் பேசியிருக்கிறோய்? உணக்குகாலப்போக்கே தெரியல், இந்தபாரு, நீவா; நான் ஜயாகிட்ட பேச வாங்கித்தாறன். ஆனால்...’ அவனது இழுப்பு என் முகத்தை மீண்டும் வாடவைத்தது. ‘என்ன...?’ என்றேன் நான்.

‘ஒரு இருபத்தி அஞ்ச ரூபா செலவாகும்’

‘எதுக்கு?’

'தம்பி, காரியம் நடக்கலும்னு காச வேணும்.'

எனக்குப் புரிந்து விட்டது. பணம் கைமாறியது. நற்சாட்சிப் பத்திரம் என்கைக்கு வந்துவிட்டது. பணம் செல வான் கவலையிலும் கூட காரியம் நிறை வேறிவிட்ட மகிழ்ச்சி என்னை திருப்பிப் படுத்தியது.

'ஹாவுக்கு அதுல இருபது குடுத் தேன்...' பியுன் சொன்னான். நான் சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் வாய்விட்டுச் சிரித்தேன். அந்த எடுப்பி ஆச்சரியமாக என்னைப் பார்த்து, 'என்ன தம்பி...?' என்று வினவினான்.

முதலில் என்னைத் தெரியாது என்று சொன்னவருக்கு எனது பணம் கிடைத் ததும் தெரிந்து விட்டது. அதை விட இந்த நற்சாட்சிப் பத்திரத்தை எனக்குத்தர, அவருக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது? என்று நினைத்தேன், சிரித்தேன், என்றேன்.

பியலும் இப்போது என்னேடு சேர்ந்து பலமாகச் சிரித்தான். ★

பூவுயர்தானு?

பூவுப்போல் பூவு என்றீர்
புரியாஸல் பேசுகின்றீர்.
பூங்கு ஒருகளிதான்
தரமுடியும், ஆறால்..
பூவுயரோ—
பூலோகம் நிறைய
பிரசுவத்தில் நெனிய...
மழலைகளின் பூபாளம்
மனதை நெருக்கிறதே!

— வகுரதுண்டர்

வெண்மலீசீமியலரானது ஏப்படி?

— மெண்டியன் —

ராமாயணம் பலபேரால் பலவிதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சமர்த்தராமதாசர் எழுதியதும் ஒன்று.

எழுதும்போதே எழுதியதை தன் சிடர்களுக்குப் படித்துக் காட்டுவது அவர் வழக்கம். அன்றும் அவர் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

'ராவணன் மீது கடுங்கோபம் கொண்ட அனுமார் இலங்கைக்கு மேலால் சுற்றி கொண்டிருக்கும்போது வெள்ளை மலர்களைக் கண்டார்...' என்று படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது திட்டரென்று அனுமார் தோன்றினார்.

'நான் வெள்ளை மலர்களை அங்கு காணவில்லை. நான் கண்டதெல்லாம் சிவப்பு மலர்கள்தான். நீ பிழையாக எழுதியிருக்கிறோய்... திருத்து...' என்றார்.

ராமதாசரோ ஒற்றைப் போக்காலவர். தன் எழுத்தை மாற்றத் தயாராக இல்லை. 'நான் எழுதியது சரியே... நீங்கள் பார்த்தது வெள்ளை மலர்களைத்தான்' என்றார்.

'போனவனும் பார்த்தவனும் நான். நான் சொல்வது பொய்யா?' அனுமார் கொப்பமானார்.

வழக்கு ராமச்சந்திரருக்கு எட்டியது.

அவரின் தீர்ப்பு பின்வருமாறு: 'பூக்கள் வெள்ளைதான். அதில் சந்தேக மில்லை. அதைப் பார்த்த சமயத்தில் அனுமாரின் கணகள் ராவணன் மீதுள்ள கோபத்தால் சிவந்திருந்தன. அதனுலேயே அவருக்கு அவை சிவப்பாகத் தெரிந்தன'

மழையின் அர்த்தங்கள்!

* சுதானந்தன் *

ஆற்றில் விழுந்துதோடும் மழை
மாந்தோப்பில் ஆடிலியாடும்
என் சின்னாஞ் சிறுமகள்.
பளிங்குக் கால்களால் அவள் துள்ளிக்
குதிக்கிறுள்,
கூட்டத்திலிருந்து பிரிந்த ஒற்றைத்
திராட்சை போல் உருண்டு போகிறுள்
மழிலிப் பருவம் போல் தயங்கி மறைகிறுள்.

மேற்கூரையில் மழை,
முனிகிப் பறந்துவந்து கூடு தூக்கும்
கடத்தல் கூட்டம்,
பிறகு அது காயம்பட்டுத் துடித்து
முற்றத்தில் விழுந்து அரற்றுகிறது.

பாறையின் மேல் மழை
அருள் வந்தவளின் சுப்தமாகும்,
அதி சிலக்பு குலுக்கி மந்திரம் கொல்லி
நடுங்கித் துள்ளி
கரும்பாறை மேல் வாள்முனை கொண்டு
மந்திரக் கட்டளை உருவாக்குகிறது.

இன் வெயிலிற் பெய்யும் மழை
காலடியோசை கேட்காதபடி வந்து
உதடசொமல் விடை பெற்று
மீண்டும் கணவன் விட்டுக்குப் பயணமாகுக
கிராமத்து மணிய்கள்...

போனபீற்றும் அவளுடு பிரிவுத் துயரம்
விட்டுக் கற்படிகளில்
மயில் பிலிக் கணகளாய்
திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறது.
அந்தியில் கந்தரவர்கள் மழையின்
மேல்விய கண்ணுடிக் குழக்களின் வழியே

[மலையாளக்கல்விதழில் புதுக் கட்டுத்தாரர் இவர்,
அய்வப்பாளிகள், எம், கோவிந்தன் வரிசையில்
தனித்துவம் மிக சாதனைக்காரர், வெறும் சிந்
தீன்மோட்டமேர, நிகழ்ச்சி வீவரணமோ அல்ல
சுதானந்தன் கவிதை, ஓர் உணர்ச்சி நிலையம்
யடிகம் பேசல் உருவகம் கெங்கு காப்பேது இவர்
பேச்கு, “கோள் கீத்” பதிப்பை வெளியிட
ஷ்ரீ புதுக் கல்வைத் தொகுமினிருந்து பிள்ளை
ரூம் காது மொழியெடுத்தத் தரப்பட்டுள்ளது.
தமிழில் தருபவர் “சிற்பி” நன்றி – வானர்பாடு.]

வந்திறங்குகின்றனர்.

அவர்களுடைய யாழின் தந்திகளில்
இந்திர ஜாலங்கள் பூக்கின்றன.

நிலாவில்...

மழையின் மென்மயிர்கள் ஓளிர்கின்றன,
பளையோலை மேல் குளம்படிகள் கேட்கின்றன
உந்த பிறகு
முற்றத்தில் மழைக் குதிரையின்
களைபு அடையாளங்கள்
நம்மை அற்புதப் படுத்துகின்றன.

சில மழைகள் ஆலின் கொம்பில்
வெளவால்களாய்த் தொங்கி ஆடுகின்றன,
சில மழைகள் தூரத்திலிருந்து வரும்
விருத்தாளிகளின் கூட்டத்திலுள்ள
விளையாட்டுத் தோழிகளை
வெள்ளமாட்டத்திலிருந்து பார்க்கும்
சிவந்த முகமுள்ள சிறுமிகள் கின்றன.

உந்து போன பின்னாலும்
முதலை முதுகில் சவாரி செய்ய ஆத்திரப்பட்டும்
குங்குக் காற்று,
கொம்பை அசைத்துக் குலுக்கும்போது
அதிதிப் பழங்களாய்க் கிதறி
வெள்ளத்தில் உதிரும் மழைகளும் உண்டு.
சமூல் காற்றில் வட்டமடித்துக் கிறங்கித்
தலைசுற்றி விழுந்து
குளிர் காற்றுடனும் சுலுக்கறுப்புச் சூடுள்ள

பள்ளிக் சிறுவர்களுடனும்
தகருறு செய்யும் குறும்புக்கார
மழைகளுமுண்டு.

இலந்தைப் பழம் தின்ற குழந்தை போல்
ஙன்றத் தாக்குடன் முறிப் பேசுகிறதும்
பொருமை பிடித்த
பக்கத்து வீட்டுக்காரி போல் வாய் ஓயாமல்
பழித்துப் பேசுகின்றதுமான மழைகளை
எனக்குப் பழக்கமுண்டு.

கோயமுத்தூர் தெரு ...ராணி போல்
வறப்பீடு சிரிப்புடன்
பச்சைப் பேச்சுடன் பரிசுசித்து
குழந்து அழைக்கும்
சாமந்தி மணம் வீசுகிற
வேசி மழைகளும்...

இடி மின்னலுள்ள ராத்திரிகளில்
மரித்தவரைப் போல்
யன்னலில் உற்றுப் பார்த்துப்
பயமுறுத்தும் பேய்மழைகளும் உண்டு.

மான்குட்டி போலக் குன்றின் நெற்றியில்
புள்ளிகள் பரப்பித் துள்ளி விளையாடியும்
வெட்டுக் கிளி போல்
புல்லின் நுனியில் குதித்துத் தாண்டியும்
கரடிக் குட்டி போல் நிலத்தில்
குட்டிக் கரண மடித்தும்
விளையாடும் மழைகள்;

செம்பருத்திப் பூவின் இதழில்
ஹஞ்சலாடும்
விவப்புப் பாவாடை யுடுத்த
கண்ணி மழைகள்;

பிரசவ வேதனையில்
தலையைக் கீறிப் பிளக்கும்
காட்டுப் பூணையைப் போல்
தலையில் அடித்துக் கொள்ளும்
அம்மா மழைகள்;

நடிக்கும் உதடுகளால்
ராஜ குமாரிகளையும் ராட்சதூர்களையும் பற்றிக்
கதை சொல்லும் மார்பு வற்றிய
பாட்டி மழைகள் —

இவைகளும் எனக்குப் பழக்கமானவைதான்-
எனினும் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது
இப்போது பெய்து கொண்டிருக்கும்
இந்தப் புதுமழை.

காரணம் — இந்தப் புதுமழைக்கு மட்டுமே
வெள்ளைப் பூண்டு, இலந்தைப் பூ
அதிமதுரம், யூகாலிப்ஸ் மரங்கள்
இவைகளைப் போல
நாடி நரம்பின் வேர்களை
மூன்று கல் சுற்றாவுக்குக்
இருக்கிறுக்குப்படி துளைத்தேறுக்
அந்த மரம்மான வாசடயுண்டு.

காரணம் — இந்தப்
புதுமழைக்கு மட்டுமே திடீரென
யரக் கொம்பு குலுங்கப் பறக்கும்
கிளிக் கூட்டம் போல்

பூமியின் மேல் விழுந்து
வறுமை போன்ற
மெல்லிய பட்டு விரல்களால்

வெளில் விதைகளுக்குக்
கிச்சக் கிச்ச மூட்டி
கண்முடித் திறக்குமுன்
நீணவுகள் போல் நீணந்த
பச்சை இறகுகளால்

மண்ணா மூடிட மூடியும்.

காரணம் — புதுமழை மேகங்களின்
வெடித்த பளிங்குக் கூரையின் கீழ்
வயல்களின் ஒரு தாழ்வாரம்.

முதல் காதல் தோல்வியினாலு
கவரில் முகம் வைத்துத் தேங்கும்
காதலி மழைகள்.

சென்னைக்குள்...!

★ வள்ளுவர் கோட்டம்... வள்ளுவர் கோட்டம்... என்று கூறுகிறார்களே, அங்கென்ன விஷேஷம்? அதையும் பார்த்து விடுவோம் என்று அங்கு ஒரு நண்பருடன் சென்றேன். அனுமதிக்கட்டடனம் ஜம்பது பைசா. கருணாநிதி முதலமைச் சராக இருக்கும்போது கட்டப்பட்டது. இங்கு வள்ளுவரிள் குறள்கள் அனைத்தையும் ஒவ்வொரு அதிகாரமாக முழு அதி காரங்களையும் பிரித்து கவரில் பதித்தி ருக்கிறார்கள். ஒரு அரங்கமும் கூடவே சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அரங்கத்தின் பின் 106 அடி உயர (திருவாருடர் தேர் அளவாம்) தேர் ஒன்று கல்வால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சிறப்பேலைகளை நாள் முழுதும் ரசிக்கலாம். குறைகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. பற்பல இடங்களில் கவரிஸ், நிலத்தில் வெடிப்புக் காணப்படுகின்றது. அரங்கத்தில் மழை பெய்து, வெடிப்பினாடாக நீர் கசிந்து ஓழுகியதால் ஏற்பட்ட கறை மண்பத்தின் அழகைக் கெடுக்கிறது. [கட்டும்போது கலவை, சரியாகக் கலக்கப்பட்டிருந்தால் வெடிப்பு ஏற்படச் சாத்தியமில்லையே. ஆண்டவனுக்கே வெளிச்சம்..] இந்தக் குறைகளை தமிழக அரசு கவனிக்கக் கூடாதா! என்னப்பரைக் கேட்டபோது அவர் கூறிய பதில்: கருணாநிதியின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தக் கட்டிடத்துக்கான கட்டிட வேலை நடக்கும்போது ஊழல் நடந்திருக்கலாம்.. ஊழல் நடந்ததோ இல்லையோ இதைச் சரி செய்யவும் தமிழக அரசுக்கு வக்கில்லை. கருணாநிதி கட்டிடயதை நான் ஏன் பாதுகாக்க வேண்டும்? என்ன மெத்தனம் எம், ஜி. ஆருக்கு... இனி மீண்டும் ஒருமுறை கருணாநிதி வந்தால்தான் இவற்றுக்கெல்லாம் விடிவு

காலம் என்றார். மீண்டும் கருணாநிதி... முடியுமா...?

★ நான் இலங்கையிலிருந்த போது அநேக வர்த்தக சஞ்சிகைகள் கண்ணி மாரா நூல்நிலையம் பற்றி ஆஹா ஒஹோ என முன்னர் எழுதியிருந்ததைப் படித்து விட்டு அதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஒரு ஆசையை வளர்த்துக் கொண்டேன். இவ்வாலையிலும் சென்னையில் இருந்த போது கண்ணிமாராவையும் ஆசையுடன் பார்க்கச் சென்றேன். இந்தியா செல்லும் முன் சென்னையைப் பற்றி நல்லதொரு அபிப்பிராயம் வைத்திருந்தேன். சென்னை

காதா சண்முகநாதன்

சென்றபின் என் மன எண்ணங்கள் ஒவ்வொன்றுக் குதிர்ந்து கொண்டிருந்தது. அதில் கண்ணிமாரா நூல்நிலையம் பற்றி நான் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயமும் ஒன்று ஆனாலும் கூடாது என்று ஒதுக்குமளவிற்கும் இல்லை, ஒவ்வொரு மெழுச்சும் ஒவ்வொரு செங்களுக்கிரித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் எப்படித்தான் பார்த்தாலும் எங்கள் நூலகத்திற்க (யாழிப்பாணம்) இணையாகாது. சஞ்சிகைகளாகட்டும் நூல்களாகட்டும் ஏதிலும் யாழிப்பாண நூலகம்போல் வராது என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். அதைப் பார்த்தபோதுதான் இதன் அருமை புரிந்தது, இங்கு வந்தபின் பார்த்தபோது... மொட்டையாய் கருகிக்காட்சியளித்தது... ம்... நாங்கள் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான்.. இனி என்னதான் முயன்றுவும் அப்படி ஒரு நூல்கத்தை வேண்டுமானால் உருவாக்கலாம்.

ஆனால் எரிந்த... அந்தப் பழைய... கிடைத்தற்கரிய அந்த நூல்களை வாங்க முடியுமா...?

★ கண்ணிமார்ரா நூலக வளவினுள்தான் 'ஆர்ட் காலரி' என்னும் 'தொல்பொருட் காட்சியகம்' இருக்கிறது. நுழை வாயில் கட்டணமும் உண்டு. 'தொல்பொருட் காட்சியகம் என்றால்' இங்கே ருப்பதை நினைத்துவிடக் கூடாது. பரந்தது. விரிந்தது. ஒரு நாள் முழுமையாகக் கூடப் பார்க்க முடியாது. பழைய கால வாட்களிலிருந்து, சிப்பாய்க் கலகத்தில் பாவித்த துப்பாக்கிகள், கவச உடைகள். இசைக் கருவிகள், பறவைகள், மிருகங்கள் (கெடாமல் பதப்படுத்தப்பட்டவை) எலும்புக் கூடுகள், சிற்பங்கள், ஆதிக் குடிகள், பொன் வெள்ளி ஆபரணங்கள், மட்பாண்டங்கள் இத்யாதி... இத்யாதி... இவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு செக்ஷனுக்கப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு செக்ஷனுக்கும் காவலாளிகள் பலர் நிற்கின்றார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது யாற்பாணத்துத் தொல்பொருட் காட்சியகம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. தெரு வேவார மாகப் பெறுமதி வாய்ந்த தொல்பொருட்களோடு பாதுகாப்பை மறந்து வெளியிலுள்ள நெற் கம்பிகள் அறுந்து... யாராவது வெளிநாட்டார் இதைப்பார்த்தால் என்ன நினைப்பார்கள்? சம்பந்தப் பட்டவர்கள் நகரை அழுக படுத்துவோம் என்று கூறுபவர்கள் இதுபற்றிக் கவனிக்க வேண்டும். இதுநிற்க... ஆர்ட் காலரியில் நுழைந்தபோதே வாயிலில் நின்ற பல காவலாளிகளும் இப்படிப் போங்க சார், அப்படிப் போங்க சார், என ஒவ்வொரு செக்ஷனுக்கும் அன்பாகதங்கள் பண்பான உபசரிப்பினால் என்னை மட்டுமல்ல, இங்கு வந்தோர்கள் எல்லோரையும்தான் வரவேற்று அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் உபசரிப்பினால் தின்றிப் போனேன். ஒவ்வொரு செக்ஷனிலும் கண்ணிறப்படுமாறு ஒரு விளம்பரப் பலகை மாட்டப்பட்டிருந்தது. அதில், காவலாளி களுக்கு கையூட்டு (இலஞ்சம்) வழங்காதீர்கள். அப்படி அரவணைப்பு

குரியத் தந்தையைக் கண்டு கலங்கிய நடசத்திரக் குழந்தைகள் நிலவுத் தாயின் அன்பு அரவணைப்பில் கண்ணைச் சிமிட்டின.

— பிரச்சாவன்

படி யாராவது கேட்டால் உடனடியாக நிர்வாகத்திற்கு அறிவிக்கும்படி நிர்வாகம் கேட்டிருந்தது. இது ஒரு நல்ல சிஸ்டம்தான் என மனதுக்குள் நிர்வாகத்தைப் பாராட்டிக் கொண்டேன். எல்லா செக்ஷன்களையும் பார்த்துவிட்டு வெளி வரும்போது ஒவ்வொரு செக்ஷனுக்குமின்னும் கடந்ததான் வரவேண்டும். கடைசியாகப் பார்த்த செக்ஷனை முடித்து விட்டு வெளியே வரும்போது அந்தச் செக்ஷன் காவலாளி வாசலில் நின்று, 'சலாமுங்க சார்' என கன்னத் தில்கையை வைத்து சல்லிட அடித்தான். நானும் மகிழ்ந்து அவனுக்கு சலாம் சல்லிட அடித்துவிட்டு அப்பால் நகர்கையில் 'சார்... சார்' எனக் கையை நீட்டினான். எனக்குப் புரிந்து விட்டது. அவனுடன் வாதாட விருப்பமில்லை. கொடுப்பதுதான் கொடுப்போம் என மனமுவந்து அளித்தேன். (இவர் பெரிய கொடைவள்ளல் அடிடா செருப்பாலை... இதைப் படிப்பவர் யாரோ முனுமுனுப்பது எனக்குக் கேட்கிறது) ஐம் பது பைசாவை வாங்கிக் கொண்டு என்னுடன் சலாம்

பரிமாறிக்கொண்டு அடுத்த செக்ஷனைத் தாண்டுவதற்குள் மீண்டும் ஒரு, 'சலாம் சார்...' இப்படி மூன்று செக்ஷனைக் கூடப்பதற்குள் என்னிடமிருந்த சில்லறை கள் யாவும் சஹாராப் பாலைவனமாகி விட்டது. இனி அடுத்த செக்ஷனை எப்படித் தாண்டுவது? ஒரு இடத்தில் நின்று கடுமையான யோசனை. கான சருக்கு மருந்து கண்டுபிடிப்பவன் கூட அப்படிச் சிந்திக்க மாட்டான். கடைசியில் ஒரு முடிவோடு அசடு வழியும் முகத்தோடு கடக்கும் ஓவ்வொரு செக்ஷன் காவலா ஸிக்கஞ்சுகும் வெறுமனே சலாம் போட்டு விட்டு வெளியில் வந்து விட்டேன். அவர்கள் மனதுக்குள் என்னைக் கஞ்சப் பயல் என்று திட்டியிருப்பார்கள். ஆர்ட் காலரி நிர்வாகத்திற்கு ஒர் இலவச ஆலோசனை... கையூட்டுக் கொடுக்காதீர் கள் என்ற விளம்பரப் பல்கைகள் எல்லாவற்றையும் கழற்றி ஒன்று சேர்த்து வைத்து யிழ்சியத் தில் இன்னுமொரு செக்ஷன் திறக்கலாமே!

★ நான் சென்னையில் நின்ற சுமாம் சட்டசபையில் செருப்பெறி, நாற்க வி தூக்கி வீசுதல். நாற்காளிக்கு மேலால் தொ ஜம்ப், லோங் ஜம்ப்..., ஒருவரை ஒருவர் திட்டும் போட்டி போன்ற பல புதுப்புது விளையாட்டுக்கள் சட்டசபையில் தி. மு. க. வினருக்கும், அ. அ. தி. மு. க. வினருக்கும் இடையில் நடை பெற்றது. (வெளியே மேலும் சொன்னால் வெட்கம்) இதுபற்றி அசிரியர் ஒரு வரிடம் கேட்டபோது அவர், ‘இப்ப சட்டசபையில் இருக்கிறவங்களெல்லாம் ரெண்டிங்கதானே... கருணாநிதிக் கட்சிக் காற்றன்களும் அதுதான், எம். ஐ. ஆர். கட்சிக்காற்றன்களும் அதுதான் — ஏன் தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கும்போது விபரம் தெரிந்தவர்களை தேர் ந் தெடுக்க வாமே — கேட்டேன். தேர்தலில் அப்படி நிற்க வைக்கலாம்தான். ஆனால் அப்படி நிற்க வைத்தால் தமிழ்நாட்டில் நிலையாய் ஒரு கட்சி இராது. அடிக்கடி

அரசு மா றி க் ரெ கா ன் டே இருக்கும். அதோடு அப்படி மாருவிட்டாலும் கட்சி ஸ்திரமாயிராது. இங்குள்ள காலிப் பசங் களை ஒவ்வொரு கட்சியும் போட்டிபோட் டுக் கொண்டல்லவா அரவணைக்கிண்றுர் கள்' 'ஏன் அப்படி...?' உமக்குத் தெரி யாது. நீர் சிவோன் ஆள்தானே! இங்கு ஒவ்வொரு பேட்டைக்கும் ஒவ்வொரு ரெளடி லீடராக இருப்பான். அவன் சொல்லும் கட்சிக்குத்தான் நாம் ஓட்டுப் போட வேண்டும். அப்படிப் போட ஐஞ்சலை கூற வேண்டும்.

“ பிரச்சனைகளை விவாதி தத்துத் தீர்வு காரணம் பொறுமை இன்றி துப்பாக்ஷி முனையில் தீர்ப்பதற்கு உலகம் அதிக ஆர்வம் காட்டுவதுதான் இன்னதற்கு மனித குலத்தின் சோகக் கதை! ”

— இந்திரா காந்தி

留及留留留留留留留留留留留留留

முறுத்தால் அந்தப் பேட்டையில் நாம் தொடர்ந்து குடியிருக்க முடியாத நிலை வந்துடும். பின் வேறு ஏதாவது இடத் திற்கு குடிபெயர்ந்தால் கூட இவன் தி. மு. க காரன், இவன் அ. தி. மு. க. காரன் என்று சொல்லி வீணே கலகத்தை மூட்டி விடுவார்கள். ஏன்ப்பா - வீண வம்பு என்று அவர்கள் சொல்லும் ஆட்களுக்கே ஓட்டுப் போடுவோம். எல்லோ ரும் அப்படியென்றி ஸ்லீ. சில மைசு சன்றை இடமுழுன்று, இப்படித்தான் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் பேம்ஸான் ரெள்டிகளாலோ அல்லது பணத்தாலோ ஒரு வரை தி மு க வோ அல்லது அண்ணே தி மு க வோ போட்டியிட்டு அவரைத் தன் வேட்பாளராக நிறுத்த முயற்சிக் கும். அவன் நல்லவனு? கூடாதவனு? என்று விசாரித்து - முச்...

ஆமாம் இந்தியா ஒரு ஜனநாயக நடவடிகை மே. !

விவசாயிகளே!

இதர வாகனச் சொந்தக்காரர்களே!

சகல விதமான போறிங் வேலைகளைத்
தரமாகவும் திருப்திகரமாகவும் செய்து
கொள்ளத் தவறுது நாட
வேண்டிய ஸ்தாபனம்.

ஸ்ரீகணேசா போறிங் வேக்ஸ்

கஸ்துரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உரிமையாளர்கள்: ஐ. மனோகரன்
ஐ. குணரத்தினம்

சகலவிததான ஒலிப்பதிவு வேலைகளுக்கும்
மணிக்கூடு, ரேடியோ, ரெவிவிஷன் திருத்துவதற்கும்
T. V. அன்றஞ்சுக்கள் பொருத்துவதற்கும்
நாடுங்கள்!

வீனஸ் ரேக்கோட்டு ரேடியோ வரச் வேக்ஸ்

266/1, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

With the Best Combliements of:
Importers, Dealers of Tyres & Tubes
Importers of Reconditioned Vehicles

SHANTRY TYRE WORKS

218/2, 38, Muneeswaran Road, Jaffna.

Cable: SELVAMS

T'phone, 8085

With the Best Combliements from:

UNIVERSAL SCIENCE CENTRE

kantharmadam, jaffna

கவிச்சாரி!

வக்ரதுண்டர்

காலப் பறவையின்
பாவச் சிறகுகள்!

அழகுத் தேவதைகளின்
வசந்த அழைப்புக்களை
ஏற்றுக் கொண்ட
எனது பணப்பெட்டி
இன்று —

காலியாகவே கிடக்கிறது...
எல்லாம் இருந்தும்
ஒன்றும் இல்லாத
பாவியாக...

மரித்துப் போவதின்
மௌன ஓலிகளை
காலதேவனின் காதுகள்
ஜீரணித்துக் கொள்ள என்று
காதல் போதையின்
காமக் கலவியில்
கருக்களை இழந்து...

பன்னீர்ப் புஷ்பங்களின்
பெளவிய இதழ்களை
வருடத் தெரியாமல்...
காலப் பறவையின்
பாவச் சிறகுகள்
மரணத்தை நோக்கி
அழைத்துச் செல்ல —
தூய உள்ளமும்
நேச இதயமும்
பாச மலர்களின்
கதர்ப் மலர்களை
இறையடிகளில் காணிக்கையாக்கும்
ஆனால்...!

காதல் துரோகத்தில்
களங்கப்பட்ட என் ஆத்மா
எப்படிச் சாந்தியடையும்?

இதயக் கருப்புகள்

எந்தன் இதய ராகங்கள்
மோனத் தவத்துள் முழுகும்...
உன் நீல விழியில்
எந்தன்
கருவிழிகள் மோகனம் பாடும்...
காலத் தச்சனின்
காலடிச் சுவடுகள்
பதிந்து... பதிந்து...
விழிகள் ஒளியிழுந்து
வெறும் இருட்டை நோக்கும்...
அப்போதும் என்
இதயக் கருப்புகள்
உன் உடலை வருடும்—

ஆத்மாகைவத்
தொலைத்துவர்கள்!

காலம் காலமாய்க் காத்திருந்து
கரும் பிடித்தேன், வரும்...
காலமெலாம் உந்தன்
கையகைப்பில் என் உயிர் —
நேற்று வந்த கடிதாம்
எம் நேயத்தின் நெற்றிப் பொட்டில்
நெருப்பைக் கொட்டி — ஒ...!
உனக்கு மட்டும்தான் காதல்
சாகவதமானதா?

கன்னியர் கூட்டம் கயகைபின் மறுபதிப்பு
கோல் நிலவும் குளிர் தென்றலும்
பெண் பிததனின் ஜீவித வார்த்தைகள்!

பாதாம்புயத்தின் பாவச் சுற்றி ..
உன் வார்த்தைகளை நம்பி எனது...
எதிர்கால வாழ்வை இழந்து —
அந்திய நாட்டில் இருந்து வந்தேன்
வருவதற்குள்... அந்தக் கடிதம்? *

காடு தந்துவுள்!

சென்ற இதழ் காடுதங்களுள் பாலசன் முகநாதன் அவர்களுடைய விமர்சனங்க் கடிதம் சன்மானம் பெறும் விமர்சனமாகத் தெரிவுசெய்யப் பட்டுள்ளது. இவருக்கு கண்மானம் ரூபா 25/- அனுப்பிவதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இதழ் படைப்புகளை ஆராய்வு செய்யுங்களேன். வழக்கம்போல் சன்மானம் உண்டு: (ஆர்)

ரசீகத் துண்மை இல்லை துவன் எவ்வர நூ ஸி மர் சனம் செய்யலாம்?

மேகம் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். நீங்கள் பாலிக்கும் புளொக்குகளில் சில அமைப்பாக இல்லை. இதில் தவணம் செலுத்தினால் ஏனையவர் களையும் இதழை வாங்கச் செய்வதற்கு ஒரளவு உதவியாக இருக்கும்.

முகப்பில் தொடர்ந்து கவிதைகளே இடம்பெற்றும். அதைமட்டும் மாற்ற வேண்டாம். வியட்னமிய தாலாட்டு விளங்குகின்றது. ஏனைய இரண்டும் புரிந்துகொள்வது சுலபமாக இல்லை — ஊடகம். விளம்பரங்கள் கண்ணே உறுத்துகின்றன.

முடிவிலாப் பயணம் நன்று — பயணம் தொடர வாழ்த்துக்கள். ‘இடுக்கண் வருங்கால்’ — ஆழமான கருத்துக்கள், முழுமையாக வெளியிட்டிருக்கலாம்.

பாவப்பட்ட ஜென்மங்கள் — நல்ல படப்பிடிப்பு. ‘சுகம்’ — இறுதி வரிகள் நெருட்டல். ‘சமமா’ — சரியான வசனங்கள். ‘சென்னைக்குள்’ — தினைக்கு வைக்கின்றன. ‘யார நிவார்’ — சரியான

கேள்வி. மகுடி பதில்கள் ஒரு அனுபவம், இந்த இதழில் என்னைக் கவர்ந்த ஒரே அம்சம் இதுவே. இதுபோன்ற பல சட்டுரைகளை அன்புநெஞ்சனிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கின்றேன். எந்தவொரு பித்திரிகையிலும் இன்னே ஒரு பத்திரிகையின் சிறப்பான அம்சத்தைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டியதை இருவரை நான் கண்டதில்லை.

வக்ரதுண்டர் வழங்குபவை சிந்திக்கக் கூண்டுபவை, சுகம் மட்டும் ஒரு மாதிரியாகத் தொடரிக்கிறது.

13-ம் பக்கத்தில் பரிசுரைற்ற விமர்சனத்துக்கு மத்தியிலே கோடுகட்டி பெஞ்சமின் டிலூவி என்பவரின் பொன்மொழியையும் போட்டுள்ளது எவ்வளவு பொருந்தும்?

‘நான் விமர்சகன்’ என்று வரிந்து கட்டிக்கொண்டு வளரும் குருந்துக்களைத் தாக்குவதைனையே தொழிலாகக் கெரன்ட வர்கள் உண்மையான விமர்சகர்களா? தளர்ந்தை பயிலும் குழந்தைகளுக்கு உதவியாகச் சென்று ஊக்கம் அளிப்ப வனே உண்மை விமர்சகனுவான். அதற்காகக் குற்றங்களை மறைப்பதும் விமர்சகாமல்ல. உண்மையான ரசிகன் எழுத தின் மூலமும் ஏனைய கலைகளின் வாயிலாகவும் தன் இதுபத்தை வெளிக்காட்டுவான். அவனால்தான் உள்ளதை உள்ளபடி விமர்சனம் செய்யவும் இயலும். எல்லாவற்றிலும் தோல்வி கண்டவன், ரசிகத் தன்மை இல்லாதவன் எவ்வாறு விமர்சனம் செய்தல் இயலும்? இனிமையையும், அழசையும் தேடி விழிப்புடன் கண்களையும் திறந்து வைத்திருப்பவனே உண்மை விமர்சகன் — ரசிகன்.

விளம்பரங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆயிவிழுன் கருத்துக்களை நானும் முழுமனதாக ஆதரிக்கின்றேன். இயமன்

குறிப்பிட்டுள்ள ஆடுகளைப் பிடி ததுக் கட்டிலைக்க ஏதேனும் வழிகிடையாதா?

வகையற்ற அனுதாபங்கள் பயன் உள்ள கதை. கடந்த இதழை விட இந்த இதழ் கட்டுரை, கதை வகையில் சிறப்பான முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறது.

தீர்த்தக்கரை முகவரி என்ன? இது வரையில் இந்தப் பத்திரிகையைக் காணக் கிடைக்கவில்லை. அவ்வப் பொழுது இது போன்ற பத்திரிகைகளின் முகவரிகளை வெளியிடுவது பயன் தரும்.

வக்ரதுண்டர் என்ற பெயரே முக்காலத்து முனிவர்கள் பெயர்களை நினைவு படுத்துகின்றது. வக்ரதுண்டர் உண்

பாலசண்முகநாதன்

மையிலேயே முற்றும் துறந்த முனிவர் தானு? இருக்காது. அல்லது வாழ்க்கையில் விரக்தியா? இருக்காது.

வாழ்வாவது மாயம், இது மன்னை வது திண்ணம் என்று வேதாந்தம் பேசப் புறப்பட்டு விட்டாரா? எதைக் கண்டு இப்படிப் பயப்பட வேண்டும்? வாழ்க்கை என்பது என்ன? மாயமா, ஜாலவித்தையா? அப்படியானால் நாங்கள் ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டும்? உழைத்து உழைத்து ஒடாகத் தேய வேண்டும்? உண்ண உணவு ஏன்? உடுக்க உடை ஏன்? உறையுள்தான் ஏன்?

எல்லோரையும் போலப் பெண்டு பின்னோக்கஞ்சன் வாழ்ந்து மன்னேடு மன்னைவது தானு? பெண்ணும் ஆனும் ஒரு வரை ஒருவர் ரசிப்பதுதான் காதலா? அல்லது காதல்தான் வாழ்க்கையா? காதல்தான் முடிந்த முடிபா? உடலை விட்டால் வேறேதுமில்லையா? உயிர், உள்ளாம் என்பதெல்லாம் பொய்யா? அவற்

ருக்கு ஆன், பெண், உடல் உருவம், வயது வேறுபாடுகள் உண்டா?

தென்னிந்தியா விலிருந்து வரும் திரைப்படங்களிலும் கவர்ச்சிப் பத்திரிகையிலும் காண்பதுதான் காதலா? கூந்தலுக்கும் விரல்களுக்கும் இடைப்பட்ட துதான் காதல் என்றால் அந்தக் காதல் உருத்தெரியாது போகட்டும். ஓராயிரம் உள்ளங்கள் — உயிர்கள் கோடிக் கணக்கில் இனையட்டும், பல்லாயிரக் கணக்கான உயிர்களின் பினைப்பே வாழ்க்கை. அது உடலுக்கும், உருவத்துக்கும், நிறத்திற்கும், வயதுக்கும், ஏன் எந்தவகையான பிரிவுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது.

வேற்றுமைகளுள் விளங்கும் வாழ்க்கையும். அன்பும் எங்களுக்கு வேண்டாம்: உண்மையான அன்பு இவை நீண்ட பல்லாம் கடந்து உலகையே வேற்றி கொள்ளடும்!

1. விலகன் வீதி,

கிளிநோச்சி

மேகம் இரண்டாவது இதழ் கண்டேன். தரமான இலக்கிய மழை பொழுந்திருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி. வெண்முகிலாக வானிலே வட்டமிடாது கருமுகிலாக என்றும் மன்னீலே பொழி ந்து மன்னீல் உள்ளவர்கள் செழிக்கச் செய்ய வேண்டும். எனது நல் வாழ்த்துக்கள்!

வி. ஜெநாதன்

உரும்பிராம்

முதலாம் இதழைவிட இரண்டாம் இதழ் தன் வளர்ச்சியைக் காட்டியுள்ளது. மென்னுவின் முற்பக்க மூன்று தாலாட்டுக்கள் அபாரம். கவிஞர் வளர்ச்சிக்கு வாழ்த்துக்கள். இரண்டு சிறுகதைகளும் முத்துக்கள். ஆங்காங்கே ஒளிர்ந்தகவிதைகளில் ‘உணர்வு’களும் ‘யாராறி வாரும்’ தனிப்பட்டு நின்றன. தரமானவை.

க. கெல்வரேத்தினம்

பங்களீல்

சிந்தனையில் ஆவியாகி, கதை, கட்டுரை, கவிதை போன்ற சிறந்த அம்சங்களாய் ஒன்று திரண்டு மேகமாகி, எமது சமூத்தில் இலக்கியமழை பொழிய முயல் வது வரவேற்புக்குரியதே, அத்தோடு இது இனைய தலைமுறைக் கற்பனைச் சிற்பிகளின் சிந்தனையை வளர்த்து; அவர்தம் பேரு ஆக்கங்கள் விதைப்பதற்குரிய களமாகப் பயன்பட்டுவருவதும் பாராட்டுக் குரியதே! இவ்வாறு சமுதாய கருத்துப் பசியைப் போக்கி, அறிவுக் கதிர்களை அறுவடையாகப் பெற ஊக்குவிக்கும் மேகம் வளர்க! தொடர்ந்தும் இலக்கியமழை பொழிக!

★
ர. தேவராசா

மேகம் என் இதயத்தில் இலக்கியமழை பொழிகிறது எல்லா ஆக்கங்களுமே சிறப்புற்று விளங்கின. சென்னைக்குள்!, சிறுகதைகள், அன்புநெஞ்சினைக்கட்டுரை எல்லாம் என்னைக் கவனித்த அம்சங்கள், தொடர்ந்தும் சிறப்பாக மேகம் வெளிவர வாழ்த்துக்கள். ★
ஸ்ரீதேவிப்ரியா பள்ளக்கெட்டுவ

தங்கள் மேகத்தின் குறிக்கோள் முடிவில்லாப் பயணம் மட்டுமதானு? மேகமழையின் தூறல் கருத்தானவைதான். ‘பாவப்பட்ட ஜெனமங்கள்’ இன்றைய சமுதாயத்தின் கிழிசல் ஒன்றை வெகு சிறப்பாகக் கருவாக்கி இருக்கிறார் கதாசிரியை. இங்கே இருக்கும் எம்மை சென்னைக்குள் அழைத்துச் சென்றவருக்கு எம் நன்றிகள்.

★
தெ. காந்தா

கிளிநொச்சி

சமூத்தில் இலக்கியப் பணி செய்வதென்பது ஏனே அக்கினிப் பரீட்சையாகி விட்டது. இதைச் சாபக்கேடன்பதா? இந்நிலையில் இலக்கிய தாபந் தீர்க்கும் மேகத்துடன் புறப்பட்டிருக்கும் உங்கள் துணிச்சலைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. மேகத்தை நிச்சயமாய் நிதிக்காற்று குழப்பியடித்து நிலைகுலைய வைக்கும். இதற்கு வாசகர்களாகிய நாம் தாம் கவசமாக வேண்டும். ★

நிலாதமிழின்தாசன்

நிலாவெளி

மகுடி பதில் கள் பாராட்டப்படவேண்டியதே. அதைப் பாராட்டி விமர்சித்த அன்புநெஞ்சன் அவர்களுக்கு என்னன்றி. ‘வகையற்ற அனுதாபங்கள்’ கதையை எழுதிய சிவமலர் செல்வத்துரை அவர்கட்டும் எனது பாராட்டுக்கள்.

★
செ. தர்மகுலராசா

திருமலை

சமூத்துக் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகளில் பெரும்பாலானவை ஓரிரு இதழ்களுடன் மலர்ந்த சுவடுகள் தெரியாமல் மறைந்து விடுவது பெரிதும் கவலைக்குரியது. அதற்கு மேடுகம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ வேண்டும். இலைமறைகாய்களாகவிருக்கும் சமூத்துக் கலைஞர்களை வெளிக்கொண்ர மேகம் ஒவ்வொரு இலக்கிய உள்ளங்களிடத்தும் தூதாகச் செல்ல வேண்டும். எங்கள் ஆதரவும் அன்பும் உங்கள் பணிக்கு உரமாகட்டும்.

★
அ. சந்திரபாலன்

திருகோணமலை

‘மாதந்தோறும் வெளிவருகிறது!

‘வணிகம்’

கலை, வர்த்தக மாணவர்களுக்கான பரீட்சை வழிகாட்டி

தமிழ் கிளிக்கீயத்தின் வழவாங்கள் - கர்த்தாக்கள் சீலபார்வைகள் . . .

1

பாரதி நூற்றுண்டும்
இலங்கை வானேலியும்.

● பாரதி நூற்றுண்டையொட்டி 30-1-82 அன்று இலங்கை வானேலியில் சுப்பிரமணிய பாரதியின் குயில்பாட்டு இசை உள்ளிட்ட சித்திரமாக ஒரு மணி நேரம் ஒவ்வொப்பப்பட்டது. மிகவும் நல்ல முயற்சி. சிறப்பாகச் செய்திருந்தார்கள். திரு. அப்துல் ஹமீத் அவர்கள் தயாரித் தளித்த இந்நிகழ்ச்சிக்கு மோகன்ராஜ் இசைவடிவம் கொடுத்திருந்தார். கே. பாலச்சந்திரனும். கலாவதியும் ‘காதல் காதல்...’ என்ற பாடலைக் காணுமிர்த மாக ஒலித்திருந்தனர். பாரதி யின் ஏனைய படைப்புக்களுக்கும் பாரதி நூற்றுண்டின் நினைவுச் சின்னமாக இசைவடிவம் கொடுப்பார்களா?

● இலங்கை வானேலி தன்னால் இயன்றபொழுதெல்லாம் பாரதி யின் பாடல்களை ஒலிபரப்புகின்றது. ஆனால் ஒன்று...! இதே வானேலி பாரதி பாடல்கள் சிலவற்றையும் பாரதிதாசன் பாடல்கள் பலவற்றையும் ஒலிபரப்புவ

தில்லையே... ஏன்? தமிழ் உணர்ச்சிப் பாடல்களைத் தடைசெய்துவிட்டு பாரதி நூற்றுண்டு விழா கொண்டாடுவது நியாயம்தானு?

2

மாணவ உலகின் விடிவெள்ளி வணிகம்!

கலை வர்த்தக மாணவர்களுக்கான மாத சஞ்சிகையான ‘வணிகம்’ கடந்த மார்க்கடி முதல் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது. மாணவர் சஞ்சிகை நடத்துதல் என்பது எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்பது எல்லோருக்கும் புரிந்ததுதான். இது ஒரு சமுதாயத் தேவை. எதிர்காலத் தலைமுறைகளின் வளர்ச்சியில் மாணவர் பங்கு எவ்வளவு கணிசமானதோ அவ்வளவு தேவை மாணவர்

கணிப்தகணேசன்

நலன் கருதி நாம் செயற்படுதலும் ஆகும். இதை ஒரு வர்த்தக நோக்குடனே, பொழுதுபோக்காகவோ யாராலும் நடத்த முடியாது. ஆழந்த சமுதாயப் பற்றும், பொதுநலச் சிந்தனையும் உள்வரவர்களால்தான் இதை நடத்துகில் இயலும் என்பது துணிபு. இதன் ஆசிரியர் கு. குணசிங்கம் அவர்கள் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியர்.

‘மனிதன் பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை மாணவன்தான். ஏனைவில் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் ஒவ்வொரு விடயத்தைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.’ என்ற ஆசிரியரின் கூற்றில் இருந்தே அவருடைய தேடலும், ஆர்வமும் புரிகிறதல்லவா?

கலை, வர்த்தகம் பயினும் மாணவர்க்கான கட்டுரைகள் தகுந்த பட்டதாரி ஆசிரி யர்களால் எழுதுவிக்கப்படுகின்றன. கல்வியில் மாணவர்களின் தேவைகளை வணிகம் நிச்சயம் பூரணப் படுத்தும் என்று நம்பலாம், கட்டுரைகளுடன் கூடவே மாணவர்களுடைய ஆர்வத்தை கீழ்த் தூண்டும் வகையில் ஏழு கேள்விகள், குறுக்கெழுத்துப் போட்டி போன்ற பகுதிகள் இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெற முன்னன.

இச்சஞ்சிகையுடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவோர் 113, பருத்தித் துறை வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம் என்னும் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ள வும். மாணவர்களைப் பரீட்சைக்கு தத்யார் செய்வதுடன் நின்றுவிடாது இலக்கியத் துறையிலும் அவர்களுக்கு ஊக்கமுட்டி சிறுகதை, கவிதை போன்றவற்றையும் மாணவர்களிடம் இருந்து பெற்றுப் பிரசரித்தால் சஞ்சிகை உலகில் ஒரு நிலையான இடத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலும். வணிகத்தின் வளர்ச்சிக்கு நல்வாழ்த்துக்கள்! ★

குடவர் மரைநுகூப் பிறக்க வேண்டும்... அவன்;

கட்டுரை

என்னுடைய பால்ய காலங்களை நான் இழந்ததைப் போல நீங்கள் என்னை இழக்கப் போகின்றீர்கள்... மரணம் என்னைச் சந்திக்க வருகிறது இதை மண்டபத்திற்கு நான் பாடல்களோடு வந்தேன் ஆனால் அங்கே — செவிட்டாள் மட்டுமே இருந்தார்கள் இந்த மண்ணில்... இனி நான் நேசிப்பதற்கு மருந்து மாத்திரமையத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது...?

குவிஞரை இழந்து வாட வேண்டும்...!

திருவாதிமூர்யன்

கவிஞர் இப்படிப் பாடும் காலம்வருமுன் காலன் முந்திக்கொண்ட விட்டான்: கண்ணதாசன்; அழைப்பதோ கவிஞர் என்று. கண்ண னு க்கு இவர் நல்ல வாரிச — காதலில்தான். இவரது குருகாதலீசு சுவைக்கவென்றால் எனினும் கண்ணதாசன் கூறியது போல மோகவடிவாக இருந்தார். ஆனால் கண்ணதாசனே காதலை அனுபவித்து; இன்பத்தைச் சுவைத்து, துண்பத்தை அணைத்து எழுத்தில் வடித்துக் கொட்டி, அதன் மீதே எமக்குப் பெருங் காதலை உண்டு பண்ணுகிறார். நம்மை இன்பக் கடவில் மூழ்கடிக்கிறார்:

'1927-ம் ஆண்டு 24-ம் திகதி பாண்டிய நாட்டில் சிறுகூடற்பட்டி என்ற கிராமத்தில் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. அந்தக் குழந்தையின் பெற்றேருக்கு அது எட்டாவது குழந்தை. 'ஏட்டா வது குழந்தை வெட்டும் சேவகன்' என்பது பாண்டிய நாட்டுப் பழமொழி. அந்தப் பிள்ளைக்கு முத்து என்று பெயரிட்டார்கள். அது பிறந்தபோது நாட்டிலே பல கலகங்களுக்கு அது காரணமாகப் போகின்றது என்று யாருக்குத் தெரியும்! இல்லை; அது விமர்சனத்துக்குரிய வாழ்க்கையை வாழப் போகின்றதென்றுதான் யாருக்குத் தெரியும்?'

இவ்வாறு கண்ணதாசன் தனது சுயசரிதையான வனவாசத்தின் முதற் பகுதியில் 'எனது பிள்ளைப் பருவம்' என்று தலைப்பிட்டு எழுதியுள்ளார். ஆமாம்... உண்மைதான். கண்ணதாசன் பலராலும் விமர்சிக்கப்பட்டார். பேசப்பட்டார்: எழுதப்பட்டார். உண்மையில் அவருக்குள்ளேயே முரண்பாடுகள் இருந்தன. நாஸ்திகம் பேசிய அதே கண்ணதாசன் தான் பகவத்கைதக்கு உரையும் எழுதி ஞார், அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் எழுதி ஞார்.

என் இந்த முரண்பாடு? இதையும் அவர் கூருமல் இருக்கவில்லை, 'ஆயிரம்கைகள் கொண்ட பாணைசரணைப் போல் என் ஒரு கையால் ஆயிரம் கைகள் எழுதும் எழுத்தை எழுதுகின்றேன். தேற்று எழுதிய எழுத்தை இன்று மறுத்தும் எழுதுகின்றேன். அறிவு ஒன்றை எழுதுகின்றது; அனுபவம் அதனை அழித்துவிட்டு வேறொன்றை எழுதுகின்றது. கடந்த காலங்களில் நான் நடத்திய சர்க்கல்லை எவ்வளவோ அனுபவங்களைக் கற்றுத் தந்திருக்கின்றது.' — 'கால மாற்றத் தால் மாறிய பல கருத்துக்கள் என்று முரண்பாட்டைக் குறிக்குமோ, பரிஞமை வளர்ச்சியைக் குறிக்குமோ நான்றியேன்'

நேசிப்புடைய

தெஞ்சங்களுக்கு!

ஆர்வமுள்ள இலக்கிய நண்பர் கள் தங்கள் பகுதிகளில் சந்தா வகுவித்து அனுப்புகின்றனர். தயவுசெய்து சந்தா வுக்குரிய பெயரையும் முகவரியையும் தெளிவாக எழுதியனுப்புமாறு வேண்டிக் கொள்கிறோம். ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 15/- மூல்களில் 8/2, சிவ்னகோவில் தெற்கு வீதி திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம். (ஆர்)

ஆயிரக் கணக்கான பாடல்களின் மூலம் கோடிக் கணக்கான மக்களின் மனதைக் கவர்ந்தவர். இலக்கியத்தின் பால் இவர் கொண்ட பற்றுதலின் விளைவாக 'கண்ணதாசன்' என்ற பெயரில் ஒரு இலக்கிய மாத சஞ்சிகை ஒன்றினை நடாத்தினார். இவருடைய இலக்கிய ஆர்வம் இவரது 16-வது வயதிலேயே ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியராக மாற்றி கல்கியை ஆச்சரியத்தில் மூழ்கடித்தார் என்று பார்க்க வேண்டுமே. 1944-ம் ஆண்டில் தனது 17-வது வயதில் 'திருமகள்' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்ததாக தனது 'கண்ணதாசன்' இதழில் எழுதி யிருந்தார். இந்த 'கண்ணதாசன்' இதழில்தான் அக்காலத்தில் இலங்கையில் பிரபல்யம் வாய்ந்த செ. கணேசலவிங்கன், யோ. பெண்டிக்ட் பாலன், எஸ். அகஸ்தியர் ஆகியோர் தமது படைப்புக்களின் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு அறிமுகமாகக் கூடிய வாய்ப்பினை இலங்கைப் படைப்பாளிகளுக்கு கண்ணதாசன் வழங்கினார், ஏராளமான கதைகளையும், காவியங்களையும் படைத்தலித்த கண்ணதாசன் எழுதுகின்றார், 'எழுதியவை குறைவு; எழுத வேண்டியவை அதிகம். வரஷங்கள் ஓடியதை எண்ணிக்கை காட்டுகின்ற அளவுக்கு மனதிறைவு தரக்கூடிய பெருமையை நான் இன்னும் எய்தவில்லை! ஆயுரும்

அமைதியிம் தொடர்குமானால் இன்னும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் எழுத ஆசை' தனது வெள்ளிவிழா ஆண்டில் 'இப்படி எழுதியிருந்தார் கவிஞர். எவ்வளவு தன்னடக்கம்! 'உய்ர்ந்த மனிதன் தன் ஶீர்த் தாழ்த்திக் கொள்கிறேன்' என்ற கன்ஸ்டிசியலின் வார்த்தைகளின் அந்த தம் இப்போதுதான் புரிகின்றது.

ஏண்ணதாசன்!

கூத்தாடிகளுக்குப் பாடினுன்
கம்பிளை நீர்த்தான் — நாஸ்திகம்
பேசிய வாயால் ஆஸ்திகம் வெல்லும்
என்றஞ்...! அவனை — பாவி
என்றஞர், போகி என்றஞர்.
இலக்கியம் படைத்தான் — இந்து
சமயத்திற்கு அந்தமுன்பென்றஞ்,
கிடையே வேதமென்றஞ்;
பாவி என்றஞர்; போகி என்றஞர்!
அவன் உடல் நீர்த்துப் போனதும்
நீலிக் கண்ணீர் வடிகின்றஞர்?
இப்போது சொல்லுங்கள்! — பாவிதானு?
அவன் போகிதானு...?

— பிரணவன்

'எட்டாம் வகுப்போடு என் பள்ளிப் படிப்பு முடிந்து உயர்நிலைப் பள்ளியையோ கல்லூரியையோ என்னால் எட்டிபார்க்க முடியவில்லை.. என் படிப்புப் பொடர்ந் திருந்தால் நான் ஏதோ உத்தியோகத் தில் இருந்திருப்பேன்...' என்று 'நினைத் துப் பார்க்கிறேன்' என்ற தலைப்பில் கவிஞர் எழுதியிருக்கிறார். இவர் பொடர்ந்து படித்திருந்தால் ஒருவேளை நாம், 'சேர மான் காதலி'யை, கடல்கொண்ட தென் டெட்டை, அர்த்தமுள்ள இந்து மதத்தை இழந்திருப்போமோ!

'எல்லோருடைய முதற் காத ஆம் தோல்வியிலேயே முடிகின்றன' என்கிறார்

காண்டேகர். 'கவிஞர் துன் முதற்காதல் உள்ளத்தின் உணர்வுகளை மெல்லியி தாக அள்ளித் தெளிக்கின்றார்.' 'காலக் கடலில் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்த பிறகு திரும்பிப் பார்க்கிறேன், கரைகள்ளுக்கு மங்கலாகத் தெரிகிறது...' என்று ஆரம்பிக்கின்றது அவரது 'முதற் காதல்' என்னும் சிறு கட்டுரைத்தொகுதி. தனது காதலின் முடிவையும், அனுபவத்தையும் தொடர்ந்து அவர் எழுதுகையில், 'சொர்க்கத்தைக் கான்ஸாக' வும் நரகத்தைத் தன்னீராகவும் கண்டிருக்கிறேன். எங்கேயும் காதலைக் காணவில்லை' சிருஷ்டி தேவன் அவளையும் என்மதுக் கிணன்த்தையும் ஒரே நேரத்தில் படைத்திருக்கிறார். இரண்டு லே ஒன்றைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கட்டளை இட்டிருக்கிறான், அவள் தன்னை எடுத்துக்கொண்டு விட்டாள். நான் மதுவை எடுத்துக்கொண்டு விட்டேன்.' எவ்வளவு ஜீவிதமான வார்த்தைகள். காதலிலே தோல்வியுற்றவர் கள் மதுவுக்கு அடிமையாவதற்கு கவிஞர்தான் முன்னேடியோ? தேவதால்! ஓ...! அதுவும் சரத்சந்திரர் படைப்புத் தானே!

'இப்போது அவளது தலை நரைத்திருக்கவும் கூடும். அதனால் என்ன? அந்த நரையும் அவளது உள்ளத்து வென்னையையே பிரதிபலிக்கும்' — என்று கவிஞர் கூறுவதிலிருந்து அவளது பிரிவுக்குப் பின் னரும் கூட அவனை மறக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகிறதல்லவா? இப்போது தெரிகிறதல்லவா கவிஞரின் காதல் கவிதைகளுக்கும், அவரது போதைப் பழக்கங்களுக்கும் காரணம்! ஆனால் காதலை ஏற்க மறுத்துவிட்ட கவிஞர் கூட்டம் காதலைப் புறக்கணித்துவிட்டு வேஷம் போட்டால் அதையும் கவிதையாக நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள தயாரா?

கவிஞர் நகைச்சுவை உணர்வு மிகுந்தவர். உதாரணத்துக்கு ஒன்று: 'இர-

வில் நுளம்புத் தொல்லையை ஒழிக் காவேண்டுமா? சென்னை வாணு வியில் இரவு பூராவும் கர்ணாடக பாக்ஸுதர் கலைப் பாடவைத்து வாடனைவியைத் திறந்து கைவத்துப் பாருங்கள்? ‘ஒரு கொசு அந்தப் பக்கம் வராது! ’— ‘செப்புமொழி கள்’ என்ற தொருப்பில் இப்படி ஏராளமான துணுக்குகளும் தத்துவ முத்துக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

மலிதர்களோடு நீண்டகாலம் வாழ்ந்தவன் பாம்புகளோடுசிலகாலம் வாழ்வது சாதனையாகப்படுகிறது. ஆனால் பலகாலம் பாம்புகளோடு வாழ்ந்தவன் சில மணி நேரம் மனிதர்களோடு வாழ்வதுதான் பெரும் சாதனை. ஒவ்வொரு தனி மனி தனுக்குள்ளும் இருக்கும் ‘விஷம்’ தனி ரதமானதும், சித்திரவதை செய்து கொள்கூட கூடியதுமாகும்.

அரசியலில் ஸ்திரமான நிலைப்பாட்டில் அவர் இருந்திருந்தால் ஆஸ்தான கவிஞராகவோ, ‘சேரமான் காதலி’க்குப் பரிசோட்ட பெற்றிருக்க முடியாது என்று தென்னக சிற்றேறடு ஒன்றில் குறிப்பொன்று வெளிவந்திருந்தது. உண்மைதான், அவர் அரசியலில் ஸ்திரமாக இருக்க முடியாமைக்கு ஒரே காரணம் இந்தியா ஜனநாயக நாடாக இருந்ததுதான் என்கிறார் கவிஞர்.

‘இந்தியா ஒரு பெரிய ஜனநாயக நாடாக இருப்பதில் பெரிய விஷேஷம் இருக்கிறது. கல்கத்தாவுக்குப் போய் கம்யூனிஸ்த்தை ஆதரித்தும், அலஹாபாத் துக்குப் போய் முதலாளித்துவத்தை ஆதரித்தும், காரைக்குடிக்குப் போய் வகுப்பு வாதத்தை ஆதரித்தும் பேசமுடிகிறதல் வொ?’ என்கிறார் கண்ணதாசன்.

‘கவிஞரின் அனுபவங்கள் தனி தத்துவமானவை, ‘முன்று பிறவிகளில் ஒரு மனி-

தன் செய்யக் கூடிய தவறுகளையெல்லாம் ஒரே பிறவியில் — பாதி வழியைக் கடப்பதற்கு முன் னாலேயே நான் செய்திருப்பதாகக் கருதுகின்றேன், இன்பத்தைத் தேடிப் பிடித்து நான் மாளின கக்கு அழைத்து வரும்போது துன்பம் முன்னாலேயே அங்கே வந்து காத்திருக்கின்றது. நான் நியாயம் என்று நம்பியவை எல்லாம் நியாய மூலாம் பூசப்பட்ட அநியாயங்களாகவே இருந்திருக்கின்றன. போகக் கூடாத இடத்துக்குப் போனேன். அங்கிருந்து வரக்கூடாத நேரத்தில் வந்தேன் வந்த பின்பு கட்டக் கூடாத வீட்டைக் கட்டினேன். அதையும் இடிக்கக் கூடாத நேரத்தில் இடித்தேன்.’

இப்படி அவர் எழுதியவற்றுக்கு கவிஞர் இட்ட தலைப்பு என்ன தெரியுமா?

இளையோர் இலக்கீயம் —?

பலதரப்பட்ட மாணவர்கள் மேகத்துக்கென பல படைப்புக்களை அனுப்பியுள்ளனர். சிறிய உள்ளங்களில் மலர்ந்த சிந்தனைகளை மேகம் தனது வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றது. அடுத்த இதழிலிருந்து அவர்களுடைய படைப்புக்களும் இடம் பெறுகின்றன. [ஆ-ர]

‘ஒரு முட்டாளின் சயதரிசனம் என்ற தலைப்பு இதற்குப் பொருந்தும்; அப்படித் தலைப்பைச் சூட்டும் பொறுப்பினை நான் அடுத்தத் தலைமுறைக்குக்

கொடுத்து விடுகிறேன். காரணம்; வெட்கம் இன்னும் மிச்சமிருக்கிறது, என்று கவிஞர் குறிப்பிடுகிறார்.

அவ்வக் காலங்களுக்கேற்ப வாசகர் ரசனை உணர்ந்து எழுதுவதில் கண்ணதாசன் வல்லவர். அதற்கு உதாரணமாக 'வேலங்குடித் திருவிழா' என்ற அவரது நாவல் முன்னுரையில் அவர் எழுதுகின்றார்: '...மற்ற சில நாவல்களைப் போலவே இதையும் நீங்கள் ரசிப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. காரணம் இதிலும் கற்பழிப்பு வருகிறது. தமிழ்நாட்டு ரசிகர்களை எனக்குத் தெரியாதா? அவர்கள் மனதில் உள்ள அரிப்பு எனக்கு இருக்காதா? என் அரிப்புக்காக நான் இதை எழுதினேன். உங்கள் அரிப்புக்காக இதை நீங்கள் படிக்கலாம்...!'

இலக்கியத்துக்காக ஏராளமான பணத்தை இழந்தவர் கண்ணதாசன், தனது 'கண்ணதாசன்' இதழ் தலையங்க மொன்றில், '...மிகுந்த பொருட்செல வில் தயாரிக்கப்படுகின்றது என்னும் அறி விப்போடு திரைப்படங்கள்தான்' வெளி யிடப்படுவது வழக்கம், அதே அறிவிப்பினை 'கண்ணதாசன்' இதழுக்கும் தர வேண்டியிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு இதழையும் உயர்வாக வெளியிடும் நோக்கத்தோடு செலவிட்டதில் கணக்குப் புத்தகம் நஷ்டத்தைக் காட்டுகிறது. பல்லாயிரக் கணக்கில் இழப்பு நிகழ்ந்தும் கூட எழுத்துப் பசியால் இழுத்துப் பிடித்துக்கொண்டு வருகின்றேன்.'

மரணபயமே நெருங்காத கவிஞர் உள்ளத்தை ஒருநாள் மரணம் தழுவிக்கொண்டது. ஆனாலும் காலத்தை வென்று காவியமான கவிஞர் கவிதை கள் உலகு உள்ளளவும் ஒவித்துக்கொண்டிருக்கும், காதலுக்கு மன்னர் உண்டு. ஆனால் காதல் இலக்கியத்துக்கு கண்ணதாசனை விஞ்ச இனி யாருண்டு!

பஜனை கள்

* 'மௌன' *

மார்க்கூரை குளிர் பணிக்கரங்களால் விறைப்புகிகளை, என்னிருக்குமிடமின்றி உயிரிருக்கும் இடம்நாடி ஏற்றிக்கொண்டிருந்தது.

திருவெம்பாவைப் பஜனை வீதியுலா முடிந்து அந்தச் சிறுவனும் சிறுமியும், கைகளை மார்பில் புள்ளடிகளாக்கி விரல் கள் தோன்களை இறுக்க கொளவ, வெட்வெட்தபடியே நடந்தனர்.

சிறுமியின் தோனில் மாட்டியிருந்த பொலித்தீன் 'பார்க்கில்?' பிரசாதமான சாப்பாடுகள் நிறைந்து கிடந்தன.

சிறுமிக்கு எட்டு வயது. சிறுவனுக்கு இரண்டு கூட.

சிறுமி கூடுதலாக நடுங்கி முன்கினான்.

சிறுவன் அவளை ஆதரவோடு அணைத்துக் கொண்டான். அவள் உடல் நெருப்பாய்க் கண்றது.

இரண்டு நாட்களாகவே அவளுக்குக் காய்ச்சல், அவன் சொன்னான்: 'காய்ச்சலோடு பஜனைக்கு' வரவேண்டாமென்றால் கேட்கிறூயில்லை...'

அவள் மென்னமாக நடந்தாள்.

அவள் முரத்தை வீதிவிளக்கு வெளிச்சத்தில் பார்த்தான். கண்ணங்கள் நீரால் நீண்டிருந்தன.

'என் அழுகிறூய்...?' '.....'

'நடக்க முடியேல்லையா...?' '.....'

'என்னண்டு சொல்லன்..' அவள் முகத்தை நிமிர்த்திக்கேட்டான், அவள் ஒன்றுமில்லை எனத் தலையாட்டினான்.

'பிறகேன் அழுகிறூய்...?'

'இன்டைக்குத்தான் கடைசி பஜனை. இனி மேல் இப்பிடி தினமும் காலைச்சாப்பாடு கிடைக்காதே அதுதான்...'

இலக்கிய மறைபொழிய வாழ்த்துச்சேரும்!

இல்லங்களை எழிலுட்டும் தளபாடங்களுக்கு
விஜயம் செய்யுங்கள்!

ஸ்ரான்லி பேணிசிங் பலஸ்
5, 6, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
போன் 7763

★ Diploma in Computer Programming

★ Diploma in Hotel Management

★ நேட்டுயோ - தெவினிங் பயிற்சி

NATIONAL ACADEMY

11, MOMSAC BUILDING, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

பாடசாலை மாணவர்களுக்கான போட்டி!

வழக்கிலுள்ள வாய்மொழியிலான பழமொழிகளையும்
பாரம்பரியமான பழமொழிகளையும்

தமிழில் தழுவவுள்ள அல்லது பழமொழிகளையும்
சேர்த்துத் தொகுத்து 'மேகம்' முகவரிக்கு அனுப்புக!

மிக அதிகமான பழமொழிகளை அனுப்புபவர்களுக்கு
முறையே 50, 25, 15 ரூபா பரிசு!

போட்டி முடிவுகள் மேகம் இதழ் 5-ல் பிரசரமாகும்.